

**DESIDERIVM
DAVIDIS**

NON TAM BIBENDI
AQVAM BETHLEHEMITICAM
QVAM OCVLIS VSVRPANDI

SERVATOREM
CORPORATVM ACCARNE TECTVM
QVEM BETHLEHEMI

NASCITVRVM
DIVINI VATES PRAEDIXERANT
NATALI EIVS DIE A. CIO CCC XXXVII
AVSPICATO REDEVNTE
PIE MEDITARI VOLVERVNT

SCHOLAE CATHEDRALIS ALVMNI
PRIMO ORDINI ADSRIPTI

NVMBV RGI,
TYPIS BALTHASARIS BOSSOERGLII, PRIVIL. TYPOGR.

* * *

Um rex Isaides firma versatur in arce,
Agminibus propior posuit ut esse suis;
Dumque Philistaei Bethles dominantur
in vrbe,

Vexantes gentem Marte furente Dei:
Incescit regem miranda cupido bibendi,
Illius in porta quae scatet vrbs, aquam.
Quae fitis illa tua est? Bethles cur vnda videtur,
Isaide, reliquis anteferenda tibi?
An natale solum quoque te dulcedine regem
Ducit, et immemorem non finit esse sui?
Frigidiorne tibi reliquis meliorque videtur,
In patriae dulci quae fluit vnda sinu?
Sed tibi non sitiuntur aquae, quibus ora rigantur,
Et quarum grata membra iuuantur ope.
Tu bona, quae numquam pereunt, caelestia quaeris:
Haec tua mens semper non fatianda sitit.
Turba Dei vatum praedixerat, adfore tempus,
Quo Deus a celsa scanderet arce poli:
Expertisque viri penetrans in viscera matris,
Prodiret nostri sanguinis inde puer.
Hic, ait, hic nobis amisum reddet amorem,
Peccatis quem nos laesimus ante, patris.
Hic nos eripiet tenebrofi faucibus orci,
Et facilem nobis pandet ad astra viam.
Hic nobis miseris perfectae causa salutis,
Irrigui vitae fontis et instar erit.
Non tamen hoc Solymae Deus amplae destinat vrbi,
Ut fiat nati patria clara sui.
Exiguam magno Bethlen dignatur honore,
Iudaeae capiat gentis ut alma ducem.
Diuini cecinere viri. Gens credidit omnis,
Euentum exspectans non dubitante fide.
Spes tamen, Isaide, tua, visu certior omni,
Optatum tempus iam fore iamque, videt.
Iam puer exiguum lustrare mapale solebas,
Et domini cunis tecta datura locum.

Huc diuertendi te cepit sancta cupido;
Quum puidos ageres pastor in arua greges.
Liminibus quoties figebas oscula supplex!
Oscula certa tuae signa fuere fitis.
Ergo erit, aiebas, veniens vt numen ab astris
Haec capiat vili stramine texta domus.
Ergo erit, vt rerum neglectis arbiter aulis,
Materni hic infans lactis alatur ope.
Salue parua quidem, sed magnis vsibus apta,
Et caeli templis anteferenda domus!
Fortunata domus! natum quae prima videbis,
Qui mundi totum condidit auctor opus.
Pastores ouium, quorum nunc munere fungor,
Spectabunt, mihi quae mente videre licet.
Namque mihi videor puerum matremque videre:
Haec suavis mentem pascit imago meam.
Et stabulum videor, videor praesepe videre:
Hoc, quo fessa puer membra reponat, erit.
Exaudire mihi videor, quibus ora sonabit
Aëris, angelici carmina laeta chori.
Sic puer aiebas, sic declarare solebas,
Quae tua tentarit pectora sancta, fitim.
Nesciit haec cesare fitis, cum tempore creuit;
Dum tibi sunt gentis tradita scepra tuae.
Tum magis optabas, illum cognoscere natum,
Qui Deus Isaidae gaudeat esse nepos.
Nunc dum bella geris, dum saeuos tendis in hostes;
Tempore se duro prodit anhela fitis.
Inde fit, vt Bethles tua mens desideret vndam:
Debet ibi nasci quod tuus ille nepos.
Heroes redeunt, vndam portantque petitam;
Sed tam cara fitim non leuat vnda tuam.
Fundis eam domino, grati libaminis instar,
Teque, doces, dominum mente fitire tuum.
Quod Dauid petiit, felici tempore nobis
Obtigit hoc, summo numine dante, bonum.
Dum Bethles sancta Deus est ex virgine natus;
Vena salutiferas fundere coepit aquas.

Nos properemus ad hunc fontem, pia turba, sodales,
Ex quo, quas petimus, vita salusque fluunt.
Vestigent alii flagrante cupidine fontes,
Auro qui semper diuitiisque scatent.
Quid sunt diuitiae? res inconstantior aura,
Quaeque nihil, quo mens exsatiatur, habet.
Vt sitit in mediis infelix Tantalus vndis,
Proximaque esuriens carpere poma nequit:
Semper avarus eget, studioque laborat habendi,
Et quum possideat plurima, plura petit.
Qui puer in stabulo Bethles nunc nascitur, ille
Aeternas nobis suppeditabit opes.
Delicias alii captent, escamque malorum,
Qua stygius daemon pectora caeca capit.
Quid sunt deliciae, magicae nisi pocula Circes,
Quae faciunt homines exitiosa feras?
Delicium nobis durum praesepe ministrat,
Quod mentes recreat, tristitiamque fugat.
Non opus est nobis posthac Aganippidos vndis:
Exoritur Bethles fons melioris aquae.
Qui bibit inde, sapit: quibus est sapientia curae,
Huc celerate gradus: qui bibit inde, sapit.
Hic puer est nobis factus sapientia patris,
In tenebris stabuli qui gemit, inque gelu.
Hunc puerum simul esse Deum, qui nouerit: illo
In mundo nemo doctior esse potest.
Angelici cui non nota est sapientia coetus?
Hoc tamen arcano lumina fixa tenet.
Doctrinam nos hanc sed pagina sacra docebit:
Fontis erit nobis pagina sacra loco.
Praeteritis riuis, fontem hunc adeamus, amici:
Dulcius ex ipso fonte bibuntur aquae.
Torpentes vitii procul hinc, procul este, lacunae:
Non bibit ex putri gurgite nostra sitis.
Nostra sitis tantum Bethlaeas appetit vndas;
Ex caeli donec fonte bibemus aquas.

*

*

*

78 M 496

ULB Halle 3
001 618 148

TA-202

617

DESIDERIVM DAVIDIS

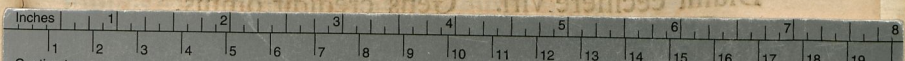
NON TAM BIBENDI
AQVAM BETHLEHEMITICAM
QVAM OCVLIS VSVRPANDI

SERVATOREM CORPORATVM ACCARNE TECTVM QVEM BETHLEHEMI

NASCITVRVM
DIVINI VATES PRAEDIXERANT
NATALI EIVS DIE A. M. DC. CCCC. XXXVII.

AVSPICATO REDEVNTE
PIE MEDITARI VOLVERVNT
SCHOLAE CATHEDRALIS ALVMNI
PRIMO ORDINI ADSRIPTI.

NVMBV RGI,
TYPIS BALTHASARIS BOSSOEGELII, PRIVIL. TYPOGR.

Farbkarte #13

B.I.G.

